

Kız ve Midilli



Çınar BİBER

Kız ve Midilli

Çınar BİBER



Maya cumartesi her günden çok severdi. Cumartesi sabahları kırmızı yağmur çizmelerini ve mavi tulumunu giyer, yeşil kanvas sırt çantasını omzuna atar ve yolun sonundaki binicilik merkezine yürürdü. Hava saman ve at kokardı, içi hafif ve mutlu olurdu. Bugün bütün midillileri görmeyi umuyordu.



Binicilik merkezinde büyük kırmızı bir ahır, kumlu bir alan ve midillilerin yaşadığı geniş, yeşil bir çayır vardı. Ahırın sahibi Bay Hale, yeşil mumlu ceket ve kahverengi düz kasketiyle kapının yanında duruyordu. Çamurlu lastik çizmeleri yürürken çık çık ses çıkarıyordu. 'Günaydın, Maya,' diye seslendi. 'Midilliler bugün çayırdalar.' Maya el salladı ve hızla yanına gitti.



Maya ahşap çite tırmandı ve midillilere baktı. Altı taneydi ve hepsi kapının yanında birbirine sokulmuştu. Kuyruklarını sallıyor, kulaklarını yatırıyorlardı. Krem renkli yelesi ve beyaz yüz lekesi olan kestane rengi bir midilli ayrı duruyor, endişeli görünüyordu. Maya onun küçük pirinç isim etiketli kırmızı yularını fark etti. Üzerinde Rosie yazıyordu. Maya kaşlarını çattı. Bir şeyler ters gibiydi.



Rosie adlı midilli durmadan ayaklarını deęiřtiriyor ve dięerlerine göz atıyordu. Mavi yularlı ve minik gümüş çingiraklı küçük gri bir midilli ona çok yakın duruyor, neredeyse arkasına saklanıyordu. 'Bu Pip,' dedi Bay Hale. 'En küçüğümüz. Rosie'yi her yerde takip eder.' Maya midillilerin itişip kakışmasını izledi. 'Mutlu görünmüyorlar,' dedi yavaşça. 'Neden hepsi böyle birbirine sokulmuş?'



Bay Hale sakallı çenesini kaşdı. 'Hepsini tek bir çayırda birlikte tutuyoruz,' dedi. 'Bizim için daha kolay. Ama haklısın—huzursuz görünüyorlar.' Maya çitten indi ve çite daha da yaklaştı. Rosie ona yumuşak kara gözlerle baktı. Maya elini uzattı. 'Merhaba, Rosie,' diye fısıldadı. Midilli boynunu uzattı ve Maya'nın parmaklarını kokladı. Kulakları azıcık öne doğru kıpırdadı.



Maya uzun süre çitin yanında kalıp izledi. Büyük midillilerin küçükleri samandan uzaklaştırdığını gördü. Pip'in su yalağından kovalandığını gördü. Rosie köşede duruyor, kuyruğunu sallıyor ve endişeli görünüyordu. 'Alana ihtiyaçları var,' dedi Maya Bay Hale'e. 'Ve sessizliğe. Ve kendilerini güvende hissedecekleri arkadaşlara.' Bay Hale kalın kaşlarını kaldırdı. 'Öyle mi düşünüyorsun?'



Maya başını salladı. 'Okulda oyun alanı çok kalabalık olduğunda ben de huysuz oluyorum,' dedi. 'Ama en iyi arkadaşımınla sakın bir köşe bulduğumda yeniden mutlu oluyorum.' Bay Hale midillilere, sonra Maya'ya baktı. 'Şey,' dedi yavaşça, 'belki farklı bir şey deneyebiliriz. Ama yardımına ihtiyacım olacak. Benim göremediğim şeyleri fark ediyorsun.' Maya parlak, meraklı gülümsemesini gösterdi.



Maya ve Bay Hale birlikte ayır ları dolařtı lar. Ahır ın arkasında yumuřak imenli ve glgeli bir aėacı olan kk bir padok vardı. 'Burası Rosie ve Pip iin sakın bir ayır olabilir,' dedi Maya. 'Onlar arkadař, Pip onun yanında kendini gvende hissediyor.' Bay Hale bařını salladı. 'Byk midilliler de daha ok dolařacak yer olan uzak ayıra gidebilir.' Btn sabah plan yaptılar, ltler ve itleri tařıdılar.



Onlar çalışırken Maya taze su ve saman getirdi. Kapıdan izleyen Rosie ve Pip'e yumuşak sesle konuştu. 'Göreceksiniz,' dedi onlara. 'Yakında çok daha güzel olacak.' Rosie kara gözlerini kırpıp ve hafifçe kişnedi. Pip omzunun üzerinden baktı, minik gümüş çingırağı şıngırdadı. Maya kovaları taşıırken yeşil sırt çantası sırtına vuruyordu ve gülümsüyordu.



Sonunda yeni ayırklar hazırđı. Bay Hale kapıyı açtı ve Rosie ile Pip'i sakin padoęa g t rd . Rosie yumuřak imenlere adım attı ve bařını kaldırdı. Derin bir nefes aldı ve uzun, huzurlu bir i ekiřle verdi. Pip yanında tırıs gitti, artık saklanmıyordu. Neřeyle k  k bir sırayıř yaptı. Maya ellerini ırpıtı. 'řunlara bakın!' diye haykırdı.



Sakin padokta Rosie ve Pip gölgeli ağacın altında yan yana durdular. Rosie çenesini Pip'in sırtına dayadı, Pip gözlerini kapadı. Rosie'nin yüzündeki endişeli ifade gitmişti. Sakin ve huzurlu görünüyordu. Maya çite yaslanıp izledi. 'Sadece biraz alana ve iyi bir arkadaşla ihtiyaçları varmış,' dedi. Bay Hale gülümsedi. 'Haklıydın, Maya. Nezaket ve sabır büyük fark yaratır.'



Ertesi cumartesi Maya yine binicilik merkezine kořtu. Rosie ve Pip onu karřılamak için kapıya tırıs geldiler. Rosie Maya'nın omzuna burnunu sürttü, Pip yeri eőeledi, ıngırağı ınladı. Maya güldü. 'Ben de sizi özledim!' dedi. Bay Hale ahırdan el salladı. 'Seni bekliyorlardı,' diye seslendi. 'Onları ok mutlu ettin.'



Maya bütün sabahı midillilerle geçirdi. Rosie'nin kestane rengi tüylerini parlayana kadar fırçaladı. Pip'e avuç avuç tatlı saman yedirdi. Birlikte padokta dolaştılar ve Maya içinde sıcak, mutlu bir parıltı hissetti. 'Dostluk, başkalarının neye ihtiyacı olduğunu anlamaktır,' dedi Bay Hale'e. 'Midillilerinki bile.' Bay Hale başını salladı. 'Özellikle midillilerinki,' dedi. 'Ve bunu fark eden küçük kızlarınki.'



O günden sonra Maya her cumartesi binicilik merkezine gitti. Bay Hale'in çayırları kontrol etmesine ve su yalaklarını doldurmasına yardım etti. Her midillinin adını ve en sevdiği yeri öğrendi. Ahır artık huzurlu bir yerdi; memnun midilliler ve yumuşak saman çiğneme sesleriyle doluydu. Maya'nın kırmızı çizimleri hep çamurluydu ve kalbi hep dopdoluydu.



Bir öğleden sonra Maya çitin üzerinde oturdu, Rosie'nin sıcak nefesi yanağındaydı. Pip yanlarında güneşte uyukluyordu, gümüş çingırağı sessizdi. 'Biliyor musun,' dedi Maya Bay Hale'e, 'eskiden dostluğun sadece birlikte oynamak olduğunu sanırdım. Ama bundan fazlası. Arkadaşının mutlu ve güvende olduğundan emin olmak demek.' Bay Hale sıcak, kırışık gülümsemesini gösterdi. 'En güzel dostluk budur,' dedi.



Maya altın rengi öğleden sonra ışığında eve yürüdü, yeşil sırt çantası omuzlarında hafifti. Rosie'nin yumuşak gözlerini ve Pip'in neşeli küçük sıçrayışını düşündü. Sakin padoğu ve gölgeli ağacı düşündü. Dünya nazık ve umut doluydu. 'Gelecek hafta yine aynı saatte,' diye fısıldadı kendi kendine. Ve midillilerin onu bekliyor olacağını biliyordu, tıpkı onun kadar mutlu.